

гжста мъгла и артилерийската стрелба отъ дветѣ страни бѣ прекратена. Дружинитѣ продължиха движението си и, следъ двучасово изкачване и спущане по много силно пресѣчената мѣстностъ, къмъ 18 часа се спрѣха въ дола на около $2\frac{1}{2}$ клм. източно отъ в. Киселица, като заеха изходно положение: 1-а дружина — срещу североизточния хребетъ на в. Киселица, а 2 а — срещу южния хребетъ на сжщата височина.

Още сутринта бѣха изпратени разузнавателни части къмъ Киселица, Крива паланка и Варовище, а когато полкътъ зае изходното си положение, изпратиха се офицери за разузнаване на позицията на в. Киселица и самъ командирътъ на полка съ дружиннитѣ командири направи лично разузнаване на сръбската укрепена позиция.

Сръбската позиция бѣ естествено силна и добре укрепена. На самия връхъ бѣ построенъ голѣмъ редутъ, а предъ редута и в страни — блиндиращи окопи. Предъ позицията имаше дълбокъ долъ около 200 м., по дъното на който протича р. Лукъе (Добровница). Странитѣ на дола къмъ основата сж скалисти и отвесни. Близу до окопитѣ на сърбитѣ склонътъ е полегать и безъ мъртви пространства. Долътъ се фланкира отъ сръбската артилерия на в. Варовище. Изобщо всички подстѣпи къмъ позицията се биеха съ артилерийски огнь отъ сръбската артилерия. В. Киселица и в. Варовище представляваха центъра на най-силната частъ отъ главната отбранителна линия в. Китка—Киселица—Крива паланка. Командирътъ на полка донесе на бригадния командиръ за резултата отъ разузнаването и изказа мнение, че сръбската позиция на в. Киселица е твърде силна и завладяването ѝ безъ предварителна артилерийска подготовка е много трудно. Въпрѣки това къмъ 21 часа командирътъ на бригадата заповѣда най-късно до 5 часа на 3 октомврий частитѣ на бригадата да заематъ мѣстата си и да продължатъ изпълнението на възложената имъ задача.

За поддържане настѣплението на 11-и полкъ бѣха назначени 2/6-о и 3/16-о с. с. арт. отдѣления. Отъ падналитѣ дъждове почвата въ тази планинска мѣстностъ се бѣ много разкаляла, та изкарването на артилерията на други мѣста, освенъ на шосето, бѣ почти невъзможно. 2/6-о и 3/16-о арт. отдѣления бѣха разположени на позиция между постовѣтѣ Деве баиръ и Китка. По причина на мъглата и голѣмото разстояние до позицията на сърбитѣ на в. Киселица тѣ не можаха да поддържатъ атаката на полка на 3 октомврий. Опитътъ да се изкара 4-а батарея на 2 октомврий на в. Славовъ ридъ, по личната заповѣдъ на командувания армията, не успѣ. Ако и да бѣха дадени 6 запряжки отъ 3-а и 8-а батареи, пионерна рота и около 30 чифта волове, батареята можа да се премѣсти само на около 2 клм., а на 3 октомврий се върна на старата си позиция и настѣпи по шосето къмъ Крива паланка. Командирътъ на артилерийската бригада заповѣда на 12/16-а батарея да излѣзе напредъ по шосето, да заеме позиция и влѣзе въ борба съ сръбската артилерия. Така че отъ цѣлата артилерийска бригада само едно орджие отъ 7/6-а батарея на позиция на в. Калето и 12/16-а батарея на позиция на шосето за Крива паланка можаха да окажатъ съдействие на